

Padjand-leeklill üritab jaanuari algul õitseda.

pole sattunud ühtegi budleiat, aga usun, et temagi puhul on seis sarnane.

Siinkohal lohutuseks, et tavaliselt ei ela nimetatud taimedel eelmise aasta võrsed niikuinii talve üle, kuid maapinna lähedalt on nende taastumine hea, ja kui veab, näitavad nad pärast suveharja ka uusi õisi.

Sügisel potist päästetud hortensiad rõõmustavad vangipõlvest pääsemise üle nii, et on kasvatanud vanade okste vahele 3–4 cm pikkused noored võrsed, mis aga võivad talvekülmade saabudes paraku hukkuda. See tõestab, et põõsaste istutamise oleks võinud hoopis kevadisele ajale jätta.

Umbrohi taas platsis

Ütlus, et umbrohi ei kao, peab täielikult paika. Sügisel hoolikalt rohitud pinnal omavolitsevad noored umbrohutõusmed, vesihein õitseb ning pillub isegi seemneid laiali.

Mõnikord juhtub, et muru külvatakse küllalt hilja. Praeguseks on hädised tõusmed jõudnud kenasti kogukamaks kasvada. Häda võib juhtuda nendega siis, kui nad jäävad lompri, mis ei jõua maapinda imbuda ning see külmub. Jää tähendab noortele murutaimedele aga kindlat hukatust.

Tundub, et üldiselt valmistasid suve lõpupoole taimed end talvitumiseks üsna hästi ette. Oluline roll on siin sügisvihmadel, sest põuaga kipuvad taimed jääma vahepuhkusele ega jõua oma füsioloogiat häälestada tõsisemale talvepuhkusele.

Siit soovitus järgmiseks sügiseks: sademevaese ilma korral

Kas see on miiniväli? Ei, hoopis vihmausside tegevuse ilmingud.

peab taimi kindlasti kastma, kuigi kalender näitab sügist.

Tähtis on, et puudel-põõsastel jõuaksid rohtsed võrseosad maksimaalselt puituda. Kahjuks on mõnel kontpuusordil, samuti terveservalisel pajul 'Hakuro Nishiki' viimane rohtne sõlmevahe saanud juba novembrilõpu külmadest kahjustada.

Selle vastu ei saa me midagi parata, kuid pole ka midagi hullu – kevadel ongi soovitatav paljude põõsaste oksi kärpida, nii hakkavad need paremini harunema.

Haigustel mõnus levida

Niiske ja soe ilm on soodne mikroosente arenguks. Mõnes kohas on talve kohta tavatult palju näha taimedel jahukastet.

Veel pole hilja puhastada aias kadakaid ja elupuud võrresse kogunenud eelmis(t)e aasta(te) okkavarisest – mis võib seentele pakkuda paremat elupaika kui niiske ja tuulevaikne orgaanikahunnik.

Pole vaja ka paanikasse sattuda, kui elupuud ja mõned kadakate sordid on oma roheline okkavärv pruunide toonide vastu vahetanud – nii ongi neil kombeks. Eriti silmatorkav kameleon on mikrobiota, kes tundub talvel olevat oma pronksikarva kasukas hoopis teine liik.

Hea märk, et taimed pole veel omadega päris sassi läinud, on ka see, et mulle teadaolevalt ei ilmuta lumekupud, forsüütiad, nõiapuud ega ka kõmri lodjapuud praegu õitsemise soovi. Väikesi kollaste õitega lumekuppe olen kõige varajasevalt juba veebruaris õitsemas näinud.

Ja lõpetuseks veel üks lugu vihmaussidest. Soojustatud kompostris käib hunniku pinnalgi veel vilgas elu. Väikesekasvulised vihmaussid nuumavad end inimese põlatud toidujäätmetel, panustades looduse aineringluse katkematusse. Öngemehed, seadke end ritta!